

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Sanctae Mechtildis virginis ordinis Sancti Benedicti Liber specialis gratiae

**Mechthild <von Hackeborn>
Mechthild <von Magdeburg>**

Pictavii, 1877

Caput XXII. De triplici operatone spiritus sancti in apostolis et in qualibet
anima desiderante.

[urn:nbn:de:bsz:31-60070](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-60070)

absumi ? » Cui Dominus : « Hoc utique verum est ; nam in Cordis mei fervore, velut aqua sparsa ad ignem, absumuntur, nec tamen consumuntur, sed in intimis Cordis mei optime reservantur. »

Amoris
lacrymæ in
Cordedivino
servantur.

Item ¹ vidit Dominum aperire dulcissimi Cordis sui vulnus, et dicentem : « Aspice multitudinem pietatis meæ, quam si cupis agnoscere, nusquam lucidius quam in verbis Evangelii poteris invenire. Majoris siquidem aut dulcioris affectus nunquam audita sunt verba quam illa : *Sicut dilexit me Pater, et ego dilexi vos*, (JOANN. XV. 9.) et alia his similia, quæ tam ad discipulos quam ad Patrem meum locutus sum, multa eis bona impertiendo. »

CAPUT XXII.

DE TRIPLICI OPERATIONE SPIRITUS SANCTI IN APOSTOLIS ET IN QUALIBET ANIMA DESIDERANTE.

IN sancta Vigilia gratiosi festi Pentecostes, hæc Dei humilis ancilla cum se receptaculum Spiritus Sancti exhibere desideraret, dixit ad eam Dominus : « Spiritus Sanctus tria in Apostolis operatus est. Quorum primum est quod eos in suo adventu in divino amore succendens penitus permutavit, ita ut qui antea timidi et infirmi, et seipsos erant amantes, tam fortes effecti sunt, ut etiam mori non timerent ; imo gaudium et gloriam reputabant se pro Dei amore, adversa tolerare. Secundo, sicut ignis ferrum purificat et sibi simile efficit, sic Spiritus Sanctus Apostolos ab omni sorde purga-

1. Quæ sequuntur e solo Lipsiensi codice sunt excerpta ; desunt vero in codice Guelferbytano.

Spiritus
Sanctus
corroborat,
purgat ac
Deo
conformat.

tos in seipso ad plenum sanctificavit. Tertio, sicut aurum igne liquatum, si cui formæ infunditur, ejus in se imaginem repræsentat, ita Spiritus Sanctus Apostolos igne sui amoris liquefactos, in Deum refluere fecit, et ejus divinæ imagini conformavit, ut de ipsis impletum videretur illud psalmistæ: *Ego dixi, dii estis.* (Ps. LXXXI. 6.) Similiter, qui Spiritus Sancti adventum desiderat hæc tria in se operari exoret; scilicet ut Spiritus Sanctus cum suo amore contra mala et ad quæque bona corroboret auferendo ab eo omnem humanum timorem, quatenus pro Dei amore adversa suscipiat gaudenter. Oret etiam per Spiritum Sanctum remissionem omnium peccatorum sibi donari, et ut igne divini amoris penitus resolutus, totus in Deum transire, et ei feliciter unitus mereatur conformari.

DE EODEM.

Spiritus
Sanctus
ad gloriam
Dei, ad
cælestem
suavitatem
et ad
spiritualia
promovet.

ITEM Spiritus Sanctus Apostolis tria pocula propinavit, in quibus eos tam affluenter replevit, ut non immerito eos populus ebrios æstimaret. Primo, eos vino amoris tam abundanter replevit, ut velut ebrii seipsos oblivioni traderent, non jam honorem aut aliquid corporis commodum appetentes, sed Dei solius gloriam requirentes. Secundo, eos mero divinæ consolationis et dulcedinis redundare fecit, ut nullum deinceps terrenum gaudium, vel solatium eis sapere posset. Tertio, amore cælestium quasi nectareo poculo eos inebrians, quasi insanire fecit; unde ineffabili desiderio accensi ad Deum, etiamsi fieri posset per mille mortes ad eum transire cupiebant. His similiter modis anima fidelis a Spiritu Sancto potari se postulet vino, videlicet divini amoris, quod suimet oblivionem pariat, ut nihil honoris sive commodi, nisi quantum ad Dei gloriam sibi requirat. Oret etiam se interna Spiritus Sancti suavitate ita repleti, ut nunquam terrenum gaudium sive delectamentum sibi valeat complacere. Amore

quoque coelestium et spiritualium se oret inflammari, quo toto corde ad Deum anhelans mortem et omnia pœnalia pro nihilo ducat.

DE VINEA DOMINI, SCILICET ANIMA JUSTI.

EODEM die, dum celebraretur officium, vidit Regem gloriæ, Dominum Jesum, cum multitudine Angelorum et Sanctorum in Ecclesia residentem, et de Corde ejus tot radios micantes, quot ibi aderant Sancti, ita ut in quemlibet illorum spiculum tenderet radiorum. Cum autem cantaretur: *Vinea facta est*¹, hæc Christi virgo in affectu mentis dixit ad Dominum: « Eia utinam tibi cor meum vineam secundum Cor tuum electam omni tempore possem exhibere ! » Cui Dominus: « Omne quod desideras valeo perficere. » Et statim, vidit se (a) intra cor suum velut in vinea pulcherrima deambulare, quam Angelorum multitudo velut maceria in circuitu protegebat. In orientali parte erat vinum purissimum et dulce nimis, significans operum fructus quos homo Deo in pueritia defert. In aquilonari, erat vinum rubeum et forte, figurans laborem quo homo in adolescentia vitiis et tentationibus resistit, contra omnem virtutem inimici. In meridie, vinum fervens et valde optimum erat, designans virtutum opera quæ in juventute homo in Dei perficit amore. In occidentali autem parte erat nobilissimum et nectareum vinum, exprimens desideria diversa quibus homo ad Deum et coelestia totis viribus anhelat, necnon pœnas et tribulationes multimodas, quibus homo nonnunquam in senectute molestatatur.

Intellexitque divinitus justum hominem Dei talem esse vineam, Deumque valde in eo delectari qui ab infantia

1. *Tractus* in Vigilia Pentecostes.

(a). Dominum. *Cod. Vindob.*

Quatuor
vina quæ
anima
tamquam
vinea ferre
debet.

Fons e
divino Corde
prosilis
irrigat
animam.

usque ad mortem, per omnem vitam suam Deo laudabiliter vivit. In medio autem vineæ fons erat, juxta quem Dominus in solio residebat, et de Corde ejus rivus cum impetu in fontem illum defluebat, de quo Dominus omnes qui spiritualem regenerationem capiebant aspergebat. Super hunc fontem in circuitu septem clypei mirifici operis eminebant, designantes septem dona Spiritus Sancti, quæ ideo species scutorum prætendebant, quia nemo Spiritus Sancti dona absque labore poterit possidere.

DE QUINQUE OSCULIS.

ET dum cantaretur : *Rex sanctorum Angelorum*¹, iterum videbatur sibi quasi Dominus cum gloria ad fontem baptismatis processionaliter iret, habens dextrorsum Joannem Evangelistam, sinistrorsum vero Bartholomæum; quam gloriam illi ob singularem cordis et corporis munditiam, qua præditi fuerant, sunt adepti. Petrus vero et Jacobus minor Dominum ad fontem præibant, propter specialem Episcopatus dignitatem, quam præ aliis Apostolis habuerunt. Gloriosa vero Virgo Maria etiam ibi a dextris Filii visa est, in vestitu deaurato sphærule quæ sine intermissione circumvolvebantur, significantibus incessabile desiderium quod habuit ad Ecclesiæ novellæ salutem. De Corde quoque Dei fons vivus limpidiissimæ aquæ defluebat.

Cordis
divini mira
erga
animam
operatio.

Anima autem accedens ad matrem Domini rogabat ut obtineret sibi in hoc fonte ab omnibus ablui peccatis. Tunc illa dignanter animam in ulnas suas accipiens, Dei Cordi eam applicavit; illa vero quinquies Corejus osculabatur. In primo

1. Litanía in Sabbato ante Pentecosten, ad sacri Fontis benedictionem.

osculo sensit se ab omnibus maculis emundatam; in secundo autem, pacem Dei veram sibi dari; in tertio quoque, sicut amica carissima, spirituali dulcedine dotata est; in quarto vero, intra Cor Dei rapta est, ubi vidit et agnovit omnes electos omnemque creaturam. Dixitque ad eam Dominus: « Quid ultra vis aut velle poteris? En omne bonum quod cœlum et cœli cœlorum se gaudent habere, tuum est. Modo bonum tuum omnibus Sanctis ad placitum tuum communica. » At illa cum ineffabili gaudio Dominum circumplexa, beatæ Virgini ipsum primo communicavit, deinde omnibus Sanctis. In quinto, visa est cum Domino ad mensam opulentissimam sedere, et cum ipso convivari.

Dixitque Dominus: « His quinque modis quotidie Cor meum osculari debes. Sicut in matre habente filiam sibi valde dilectam perpendere potes: primo igitur faciem ejus contemplatur, et si aliquam deprehenderit maculam, continuo diluit eam; secundo, caput ejus ornat corona; tertio, nimio ducta affectu ipsam osculatur; quarto introducit eam in cubiculum suum, demonstrans illi copias divitiarum suarum; quinto, reficit eam optimo quo potest cibo. Eodem modo animam ad me venientem per pœnitentiam assumo in gratiam meam, omnesque sordes illius detergo. Post hæc coronam illi impono, cum variis eam virtutibus adorno; sicque mihi in ea complacens ex incontinenti amore specialis dulcedinis osculum sibi infigo; dehinc familiari admissu ostendo illi per felicem experientiam divitias deliciarum mearum; ex hoc cibo eam refectione optima, scilicet corporis et sanguinis mei Sacramento. »

Dominus
ut mater
filiam, sic
animam
recipit
et ornat.